

MIS SAAB SPORDIKOOLIST?

Meie laostunud majandusega riigis muutub olukord päev-päevalt aina hullemaks. See, et valitsevast vaesusest võib igas kaupluses selge pildi saada, on ammugi harjumuspäraseks saanud. Kes on aga tuttav meie kultuuri tarvis mõeldud rahakotiga, sellele pole tarvis tõestada, et viimane on üsnagi õhuke. Muu hulgas on üheks valulapseks sport ja kehakultuur — valdkond, mis riigile pole kunagi kasumeid toonud, pigem vastupidi.

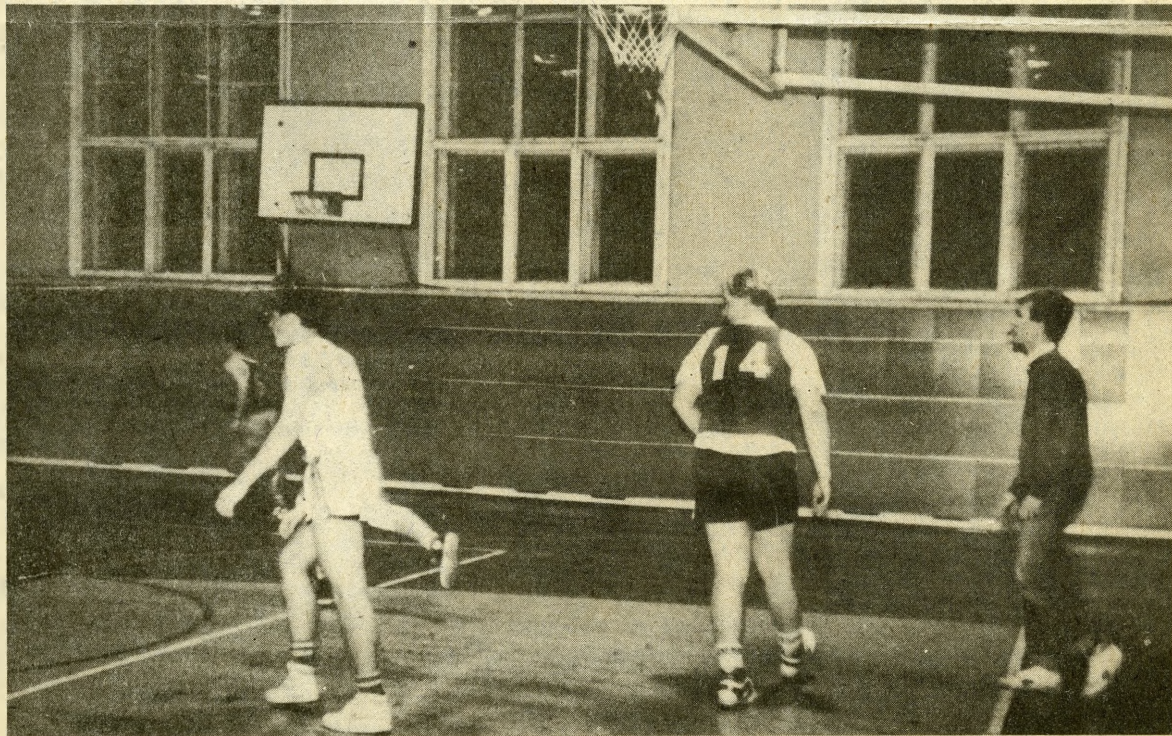
Kohtla-Järve suur ja võimas spordikompleks on tänaseks jõudnud olukorda, mis erilist kadestamist ei vääri. Kohtla-Järve «Kalevi» linnanõukogu esimehe Ülo Raudsepa sõnusti on üleüldine valitsev kaos hakanud mõjuma spordilegi. Kehakultuur pole meil kunagi külluses supelnud, kuigi varemalt oli riigil rohkem raha ja võimalusi selle toetamiseks. Täna aga paraku... Nii peab spordikombinaat ise endale olukorrast pääsemiseks vahendeid ja võimalusi otsima. Maja on küll suur ja võimas, kuid kolmekümne eksisteerimisaasta jooksul silmanähtavalt amortisee-

runud ja vananenud. Siin-seal on remonti tehtud, juurde on ehitatud nüüdisaegne ning terves Eestis ainulaadne taastamiskeskus. See on võimalikuks saanud tänu asutustele ja ettevõtetele, kus kõigile raskustele vaatamata tänini spordile truuks on jäänud. Niisuguseid on praegu meie linnas üle kümne. Mingil määral on toetanud ka linnavalitsus ja «Kalevi» vabariiklik nõukogu. Tänavu kevadel saabus siiski kriis. Rahanappuse tõttu oleks tulnud äärepealt sulgeda ligi kuuesaja õpilase ja kahekümne töötajaga spordikool, mis samuti kompleksi kuulub. Appi tuli «Eesti Põlevkivi», kust eraldati vastavad summad, et spordikooli töötajatele sai paari kuu jooksul palka maksta. Oma õla pani alla ka Ülemnõukogu saadik Priidu Priks, kelle kaudu Eesti Vabariigi Valitsuselt toetust paluti. Valitsus andis 80 000 rubla. Hr. Raudsepp mõtleb murega päevale, mil see raha ükskord otsa saab. Et «Kalevi» on loodud ametiühingute organisatsioonina, ei taha linnavalimud raha anda. Varem kand-

sid ametiühingud «Kalevi» tarvis oma summasid. Tallinnasse ning pealinn jaotas raha vabariigi peale laiali. Nüüd on koos ametiühingute reorganiseerimisega see süsteem segi paisatud ning nii suuri summasid nagu varem pealinnast enam ei tule. Kui linn nõustub spordikooli oma tiiva alla võtma, saavad male- ja ujumise osakond edasi eksisteerida. Hr. Raudsepa teeb nõutuks see, et spordiprobleeme ei taha linnavalikogu oma istungitel üldse arutada, kuigi mitmedki volikogu liikmed on omal ajal sporti teinud. Kes käivad spordikoolis? Linnalapsed. Jääb arusaamatuks, miks linnavalimud nende spordiga tegelemist soodustada ei taha.

Jah, olukord pole kuigi roosiline, kuid kus on väljapääs? Spordikombinaadil tuleb hakata oma ruume välja üürima senisest raskema raha eest. Ka loodetakse tulu taastamiskeskusest, mille ehitamine läks maksma ligi sada tuhat rubla. Kuid kas sellest piisab?

Erik KALDA

Sportmängude saal vajab remontimist. Sanepidjaamastki on selle kasutamist keelamas käidud. Pole parata, mängud tahavad mängimist.

Autori foto